

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE (Camera a doua)

18 septembrie 2012*

„Funcție publică — Concurs general — Neadmiterea participării la proba orală ca urmare a rezultatelor obținute la probele scrise — Cereri de reexaminare — Drept specific al candidaților de a avea acces la anumite informații care îi privesc — Obiect și conținut — Drept de acces la probele scrise corectate — Absență”

În cauza F-96/09,

având ca obiect o acțiune formulată în temeiul articolelor 236 CE și 152 EA,

Eva Cuallado Martorell, cu domiciliul în Augsburg (Germania), reprezentată de M. Díez Lorenzo, avocat,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de B. Eggers și de J. Baquero Cruz, în calitate de agenți,

pârâtă,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera a doua),

compus din doamna M. I. Rofes i Pujol (raportor), președinte, doamna I. Boruta și domnul K. Bradley, judecători,

grefier: doamna W. Hakenberg,

având în vedere procedura scrisă,

având în vedere articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin cererea introductivă primită la grefa Tribunalului la 26 martie 2010, doamna Cuallado Martorell a introdus prezenta acțiune având în esență ca obiect anularea, pe de o parte, a deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/130/08, organizat de Oficiul European pentru Selecția

* Limba de procedură: spaniola.

Personalului (EPSO), de a nu admite participarea acesteia la proba orală și, pe de altă parte, a deciziilor prin care i s-a refuzat transmiterea probelor sale scrise corectate și a fișei de evaluare individuală privind aceste probe.

Cadrul juridic

- 2 Articolul 91a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) prevede:
„Acțiunile privind domeniile pentru care a fost pus în aplicare articolul (2) alineatul (2) se înaintează împotriva instituției de care depinde autoritatea delegată, împuternicită să facă numiri.”
- 3 Potrivit articolului 2 din Decizia 2002/620/CE a Parlamentului European, a Consiliului, a Comisiei, a Curții de Justiție, a Curții de Conturi, a Comitetului Economic și Social, a Comitetului Regiunilor și a Ombudsmanului European din 25 iulie 2002 de înființare a Oficiului pentru Selecția Personalului Comunităților Europene (JO L 197, p. 53, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 247):
„(1) [EPSO] exercită competențele în materie de selecție conferite în temeiul articolului 30 primul paragraf din Statutul personalului și [al] anex[ei] III la acest statut autorităților competente să facă numiri ale instituțiilor semnatare ale prezentei decizii. [...]”
- 4 Articolul 4 din Decizia 2002/620 de înființare a EPSO, referitor la cereri, reclamații și recursuri, prevede:
„În conformitate cu articolul 91a din Statutul personalului, cererile și reclamațiile privind exercitarea competențelor conferite conform articolului 2 alineat[ele] (1) și (2) din prezenta decizie se depun la [EPSO]. Orice recurs în acest domeniu se face împotriva Comisiei [Europene].”
- 5 Articolul 4 din Decizia 2002/621/CE a secretarilor generali ai Parlamentului European, Consiliului și Comisiei, a grefierului Curții de Justiție, a secretarilor generali ai Curții de Conturi, Comitetului Economic și Social și Comitetului Regiunilor și a reprezentantului Ombudsmanului European din 25 iulie 2002 privind organizarea și funcționarea Oficiului pentru Selecția Personalului Comunităților Europene (JO L 197, p. 56, Ediție specială, 01/vol. 8, p. 249) prevede:
„(1) Directorul [EPSO] exercită competențele care sunt conferite autorității împuternicite să facă numiri în conformitate cu articolul 90 din Statutul personalului în ceea ce privește toate cererile sau reclamațiile legate de sarcinile [EPSO].
[...]”
- 6 La 22 mai 2008, EPSO a publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (JO C 125 A, Ediția în limba spaniolă, p. 1) anunțul de concurs general EPSO/AD/130/08 (denumit în continuare „anunțul de concurs”), organizat pentru constituirea unei liste de rezervă de juriști lingviști de limbă spaniolă, de gradul AD 7, în vederea ocupării unor posturi vacante în cadrul instituțiilor europene, în special la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, la Parlamentul European și la Consiliul Uniunii Europene.
- 7 La data înscrierii lor la concursul general EPSO/AD/130/08 (denumit în continuare „concursul”), candidații trebuiau să aleagă între filiera „Curtea de Justiție”, pentru care numărul candidaților care urmau a fi înscriși pe lista de rezervă era limitat la 25, și filiera „Parlamentul European/Consiliul”, pentru care numărul candidaților care urmau a fi înscriși pe lista de rezervă era limitat la 14.

- 8 Titlul A partea I din anunțul de concurs, intitulat „N[atura atribuțiilor]”, prevedea:

„Filierea «Curtea de Justiție» [...]	Filierea «Parlamentul European/Consiliu» Urmărirea procedurii legislative și verificarea concordanței lingvistice și juridice a textelor legislative în limba spaniolă, deja traduse și revizuite, în raport cu alte versiuni lingvistice ale textelor menționate, controlul calității acestora din punctul de vedere al redactării și al respectării regulilor în materie de prezentare formală. Traducere ocazională a unor texte juridice scurte, în special din engleză sau din franceză.”
---	---

- 9 Titlul A partea a II-a din anunțul de concurs privea condițiile de admitere la concurs. În ceea ce privește titlurile sau diplomele necesare, punctul 1 prevedea:

„Candidații trebuie să aibă un nivel de studii care să corespundă unui ciclu complet de studii universitare de cel puțin patru ani absolvit cu diplomă în drept spaniol [...]”

- 10 Titlul A partea a II-a din anunțul de concurs prevedea la punctul 2, în ceea ce privește cunoștințele lingvistice, următoarele:

„Filierea «Curtea de Justiție» [...]	Filierea «Parlamentul European/Consiliu» stăpânirea perfectă a limbii spaniole (limba 1); cunoașterea aprofundată a limbii engleze sau a limbii franceze (limba 2); cunoașterea aprofundată a limbii germane, a limbii engleze sau a limbii franceze (limba 3), în mod obligatoriu diferită de limba 2; pentru proba facultativă (limba 4), cunoașterea uneia dintre următoarele limbi (în mod obligatoriu diferită de limbile 2 și 3): [bulgară, cehă, daneză, germană, estonă, greacă, engleză, franceză, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, finlandeză sau suedeză].
---	---

[...]

Candidații trebuie să precizeze în formularul de înscriere electronică [...] și în actul de candidatură [...] limbile alese pentru susținerea probelor. Această opțiune nu va putea fi modificată după data înscrierii [...]

11 Titlul B din anunțul de concurs, referitor la desfășurarea concursului, prevedea printre altele:

„3. Probe scrise obligatorii – Notare

Filierea «Curtea de Justiție» [...]	Filierea «Parlamentul European/Consiliu» Corectarea unui text juridic în limba spaniolă care conține greșeli din punct de vedere gramatical, al sintaxei, al stilului și al exprimării juridice. Această probă are drept scop verificarea cunoașterii perfecte a limbii 1 a candidatului și a calității exprimării sale în domeniul juridic. Această probă va fi notată de la 0 la 40 de puncte (punctaj minim obligatoriu: 20 de puncte) Durata probei: două ore și jumătate. Traducerea în limba spaniolă (limba 1), fără dicționar, a unui text juridic redactat în engleză sau în franceză (limba 2), în funcție de opțiunea candidatului. Această probă va fi notată de la 0 la 40 de puncte (punctaj minim obligatoriu: 20 de puncte). Durata probei: două ore și jumătate. Proba b) nu va fi corectată decât în cazul în care candidatul a obținut punctajul minim obligatoriu la proba a). Traducerea în limba spaniolă (limba 1), fără dicționar, a unui text juridic redactat în germană, în engleză sau în franceză [limba 3, în mod obligatoriu diferită de limba aleasă pentru proba b)]. Această probă va fi notată de la 0 la 40 de puncte (punctaj minim obligatoriu: 20 de puncte). Durata probei: două ore și jumătate. Proba c) nu va fi corectată decât în cazul în care candidatul a obținut punctajul minim obligatoriu la probele a) și b).
--	--

4. Proba orală obligatorie – Notare

Candidații care au obținut numărul minim de puncte necesar la probele scrise obligatorii vor fi admiși la proba orală.

Interviu cu comisia de evaluare, în germană, în engleză sau în franceză (limba 5), care trebuie să permită să se evalueze:

- cunoștințele generale și juridice ale candidatului, având în vedere că comisia de evaluare va putea cu această ocazie să țină seama de cunoașterea altor limbi decât cele utilizate în cadrul probelor scrise; cunoștințele juridice vor fi examinate în limba spaniolă;
- capacitatea de a prezida o reuniune (filierea «Parlamentul European/Consiliul»);
- motivația candidaților și capacitatea acestora de adaptare la munca în cadrul funcției publice europene, într-un mediu multicultural; dacă este cazul, întrebări suplimentare vor putea fi adresate în limba spaniolă.

Această probă va fi notată de la 0 la 100 de puncte (punctaj minim obligatoriu: 50 de puncte).

5. Proba facultativă

Filiera «Curtea de Justiție» [...]	Filiera «Parlamentul European/Consiliu» Proba facultativă trebuie să permită candidaților să își pună în valoare toate cunoștințele lingvistice. Rezultatele obținute la aceste probe nu vor influența întocmirea listei de rezervă, nici în ceea ce privește componența acesteia, nici în ceea ce privește ordinea pe listă, dar vor permite instituțiilor să utilizeze lista de rezervă în cunoștință de cauză atunci când se vor efectua recrutări. Traducerea în limba spaniolă (limba 1), cu dicționar (neelectronic), a unui text juridic redactat în una dintre limbile specificate în titlul A partea a II-a punctul 2 litera d) (limba 4), în funcție de opțiunea candidatului. Această probă va fi notată de la 0 la 20 de puncte. Durata probei: o oră. Este posibil ca această probă să se desfășoare în același timp cu probele obligatorii. Cu toate acestea, ea nu va fi corectată decât pentru candidații care au reușit la concurs înscriși pe lista de rezervă.”
---------------------------------------	---

- 12 În ceea ce privește accesul candidaților la informații care îi privesc, titlul D punctul 4 din anunțul de concurs prevedea:

„În contextul procedurilor de selecție, se recunoaște dreptul specific al candidaților de a avea acces, în condițiile descrise în continuare, la informații care îi privesc direct și personal. În temeiul acestui drept, EPSO poate furniza unui candidat care solicită acest lucru informații suplimentare privind participarea sa la concurs. Cererile de informații vor trebui să fie adresate EPSO în scris, în termen de o lună de la comunicarea rezultatelor obținute la concurs. EPSO va răspunde în termen de o lună de la primirea cererii. Cererile vor fi prelucrate ținându-se seama de caracterul secret al lucrărilor comisiei de evaluare prevăzut la [articolul 6 din anexa III la statut] și cu respectarea normelor privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Exemple de informații care pot fi furnizate se regăsesc în titlul III punctul 3 din Ghidul pentru candidați.”

- 13 Anunțul de concurs era completat de o anexă: aceasta privea cererile de reexaminare, căile de atac și plângerile adresate Ombudsmanului European. Anexa menționată prevedea că, în toate etapele concursului, candidații care considerau că o decizie îi leza puteau recurge la următoarele mijloace:

— Cerere de reexaminare

Depunerea, în termen de 20 de zile calendaristice de la data trimiterii online [de către EPSO] a scrisorii de notificare a deciziei, a unei cereri de reexaminare sub forma unei scrisori motivate la următoarea adresă:

[...]

EPSO o transmite președintelui comisiei de evaluare dacă intră în sfera de competență a acesteia din urmă, iar candidatului i se comunică un răspuns în cel mai scurt timp.

— Căi de atac

— fie introducerea unei acțiuni la:

Tribunal de la fonction publique de l'Union européenne

[...]

în temeiul articolului 236 din Tratatul de instituire a Comunității Europene și al articolului 91 din statut [...];

— fie depunerea unei reclamații în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut [...], adresată:

[EPSO]

[...]

Termenele de ordine publică [...] prevăzute [de statut] pentru aceste două tipuri de proceduri încep să curgă de la notificarea actului care lezează.

Candidaților li se atrage atenția asupra faptului că autoritatea împuternicită să facă numiri [...] nu este abilitată să modifice deciziile unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs. În conformitate cu o jurisprudență constantă, puterea de apreciere extinsă a comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor nu este supusă controlului instanței [...] decât în cazul unei încălcări evidente a normelor care guvernează lucrările.”

- 14 Titlul III punctul 3 din Ghidul pentru candidații la concursuri, publicat pe pagina internet a EPSO (denumit în continuare „Ghidul pentru candidați”), prevedea:

„[...]

(b) Candidații care nu au reușit la proba/probele scrise/practice și/sau care nu se numără printre cei care au fost invitați la proba orală pot solicita lucrările lor, precum și fișa individuală de evaluare a acestora întocmită de comisia de evaluare. Cererea trebuie depusă în termen de o lună de la data trimiterii scrisorii prin care candidatul este informat cu privire la încheierea participării sale la concurs.

[...]”

- 15 În ceea ce privește procedura în fața Tribunalului și în special asistența judiciară care poate fi acordată, articolul 97 alineatul (4) din Regulamentul de procedură al Tribunalului prevede:

„Introducerea unei cereri de acordare a asistenței judiciare suspendă termenul prevăzut pentru introducerea acțiunii până la data notificării ordonanței prin care se soluționează această cerere sau, în cazurile prevăzute de alineatul (3) al doilea paragraf, a ordonanței prin care se desemnează avocatul însărcinat să reprezinte solicitantul.”

Situația de fapt

- 16 Reclamanta s-a înscris la concurs. Ea a ales filiera „Parlamentul European/Consiliu” și a fost convocată la probele scrise obligatorii, care au avut loc la 28 noiembrie 2008, la Madrid (Spania).
- 17 Printr-o scrisoare din 14 mai 2009, adresată în numele președintelui comisiei de evaluare din cadrul concursului, EPSO a informat reclamanta cu privire la rezultatele pe care le obținuse la probele scrise obligatorii a) și b), și anume 28/40 și, respectiv, 19/40, și că, având în vedere acest din urmă rezultat, inferior punctajului minim obligatoriu de 20/40, comisia de evaluare din cadrul concursului nu corectase proba scrisă obligatorie c).

- 18 La 14 mai 2009, reclamanta a trimis EPSO un e-mail în care solicita informații cu privire la notarea probei sale scrise b). Având în vedere că îi lipsea un singur punct pentru a atinge punctajul minim obligatoriu de 20 de puncte, aceasta dorea să se asigure că nu existase nicio eroare de calcul. În acest scop, ea solicita să i se transmită proba sa scrisă b), împreună cu corectura și cu nota care îi fusese acordată.
- 19 La 27 mai 2009, reclamanta a depus o cerere de reexaminare a probei sale scrise b), însoțită de o cerere de corectare a probei sale scrise c) și, dacă era cazul, de admitere a participării la proba orală.
- 20 Prin scrisoarea din 2 iulie 2009, adresată în numele președintelui comisiei de evaluare din cadrul concursului, EPSO a informat-o pe reclamantă că e-mailul său din 14 mai 2009 fusese considerat drept o cerere de reexaminare a probei sale scrise b), astfel încât, după reexaminarea probei în cauză, comisia de evaluare hotărâse să corecteze proba sa scrisă c), și că rezultatul obținut la această din urmă probă, respectiv 18/40, rămânea sub pragul minim obligatoriu, și anume 20/40, pentru a-i fi admisă participarea la proba orală. În această scrisoare se menționa că proba scrisă b) realizată de reclamantă fusese transmisă acesteia.
- 21 Printr-un e-mail din 4 iulie 2009, reclamanta a solicitat informații privind notarea probei sale scrise c), având în vedere diferența foarte mică dintre nota obținută și pragul minim obligatoriu. De asemenea, aceasta a solicitat să i se transmită proba sa scrisă c), împreună cu corectura și cu nota care îi fusese acordată și, dacă era posibil, să se reexamineze proba în cauză.
- 22 La 10 iulie 2009, reclamanta a trimis o scrisoare motivată prin care solicita reexaminarea probei sale scrise c), transmiterea probei respective, precum și a fișei individuale de evaluare a comisiei de evaluare referitoare la aceeași probă și, dacă era cazul, admiterea participării sale la proba orală.
- 23 După ce a reexaminat proba scrisă c) a reclamantei, comisia de evaluare din cadrul concursului a decis să confirme nota de 18/40. Această decizie, a cărei dată nu este specificată, a fost comunicată reclamantei printr-o scrisoare a EPSO din 23 iulie 2009.
- 24 Printr-o notă din 28 iulie 2009, intitulată „R[eclamație]”, reclamanta, după ce a invocat articolul 90 alineatul (2) din statut, a confirmat primirea scrisorii din 23 iulie 2009 și a menționat că solicitase, fără succes, să primească, în copie, probele sale scrise b) și c), precum și fișa de evaluare individuală cu notarea acestor probe de către comisia de evaluare, a reiterat aceste solicitări, adăugând că dorea de asemenea să primească orice informație suplimentară care o privea în raport cu participarea sa la concurs. În plus, în cazul în care ar obține punctajul necesar, aceasta solicita să fie admisă să participe la proba orală a concursului. Nota menționată anterior a fost tratată de EPSO ca o cerere de documente, iar nu ca o reclamație administrativă prealabilă în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut.
- 25 La 14 septembrie 2009 reclamanta a primit un e-mail intitulat „EPSO/AD/130/0[8] – Solicitarea dumneavoastră de a primi probele scrise b) și c) și fișa de evaluare pentru proba scrisă c)” (denumit în continuare „e-mailul din 14 septembrie 2009”). În acest e-mail se arată că sunt anexate documentele menționate în obiect, a căror transmitere fusese solicitată în scrisoarea reclamantei din 28 iulie 2009, dar se precizează că, deși candidații puteau primi o copie a probelor scrise originale, aceștia nu aveau acces la probele lor corectate, nici la traducerea model utilizată de corectori. Din dosar reiese însă că documentele menționate în obiect nu erau anexate la e-mail.
- 26 La 18 noiembrie 2009, reclamanta a solicitat acordarea de asistență judiciară în temeiul articolului 95 din Regulamentul de procedură, în vederea introducerii unei acțiuni la Tribunal. Această cerere a fost admisă prin Ordonanța președintelui Tribunalului din 2 martie 2010.

- 27 Ulterior introducerii cererii, EPSO a transmis reclamantei, prin scrisoarea din 16 iunie 2010, textele probelor scrise a), b) și c), probele scrise fără corecturile efectuate de comisia de evaluare și fișele de evaluare individuală corespunzătoare probelor b) și c).

Concluziile părților și procedura

- 28 Reclamanta solicită Tribunalului:

- „anularea deciziei adoptate la 14 septembrie 2009, prin care [EPSO] a refuzat să transmită reclamantei o copie a probelor sale scrise [corectate], precum și o fișă de evaluare individuală care să indice motivele care au determinat comisia de evaluare să îi acorde nota eliminatorie de 18/40 la ultima probă scrisă c) și a ignorat cererea de admitere la proba orală a concursului [...];
- anularea deciziei adoptate la 23 iulie 2009, prin care [EPSO] a confirmat menținerea notei eliminatorii de 18/40 la ultima probă scrisă c) și a refuzat să admită [participarea] acesteia la proba orală a concursului [...];
- anularea listei de rezervă publicate în urma concursului, cu efect retroactiv începând de la data publicării acesteia;
- obligarea Comisiei [Europene] la plata cheltuielilor de judecată.”

- 29 Comisia solicită Tribunalului:

- cu titlu principal, respingerea acțiunii ca inadmisibilă;
- în subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

- 30 În urma depunerii memoriului în apărare, Tribunalul a autorizat un al doilea schimb de memorii, limitat însă la problema admisibilității acțiunii. Întrucât Tribunalul a apreciat că este în măsură să se pronunțe fără procedură orală, părțile au fost invitate, prin scrisoarea grefei din 16 iunie 2011, să informeze Tribunalul dacă sunt sau nu sunt de acord cu propunerea de a se pronunța o hotărâre fără parcurgerea fazei orale, în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură. Părțile și-au exprimat acordul cu privire la propunerea Tribunalului de a pronunța o hotărâre fără parcurgerea fazei orale.

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

Argumentele părților

- 31 Comisia invocă inadmisibilitatea acțiunii pentru motivele, pe de o parte, că reclamanta nu ar fi identificat corect actul atacat și, pe de altă parte, că ar fi aproape cert că atât cererea de asistență judiciară, introdusă la 18 noiembrie 2009, cât și cererea introductivă, depusă la 26 martie 2010, ar fi tardive.
- 32 În primul rând, reclamanta ar fi identificat în mod eronat e-mailul din 14 septembrie 2009 ca fiind actul care lezează, în timp ce actul care i-ar cauza un prejudiciu ar fi decizia comisiei de evaluare comunicată prin scrisoarea EPSO din 23 iulie 2009, decizie prin care se confirmau, după reexaminare, nota de 18/40 la proba scrisă c) și neadmiterea participării reclamantei la proba orală. Reclamanta ar fi trebuit să conteste această din urmă decizie, care, întrucât a fost adoptată de comisia de evaluare din

cadrul concursului, ar fi putut fi atacată direct în fața Tribunalului. În acest caz, termenul prevăzut la articolul 91 alineatul (3) din statut ar fi expirat, în principiu, după trei luni și zece zile de la 23 iulie 2009, respectiv la 2 noiembrie 2009.

- 33 În al doilea rând, Comisia susține că nota din 28 iulie 2009, pe care reclamanta a intitulat-o „R[eclamație]” în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, nu era decât o simplă cerere prin care aceasta urmărea să obțină transmiterea documentelor și nu prezenta conținutul minim impus de definiția noțiunii de reclamație administrativă prealabilă în sensul dispozițiilor statutului, motiv pentru care această notă nu a putut avea ca efect suspendarea termenului de trei luni și zece zile pentru sesizarea Tribunalului.
- 34 În al treilea rând, Comisia susține că, chiar presupunând că nota din 28 iulie 2009 ar îndeplini condițiile indispensabile pentru a constitui o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, e-mailul din 14 septembrie 2009 nu poate fi considerat ca fiind răspunsul la reclamație, întrucât acesta nu ar proveni de la autoritatea împuternicită să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”). În aceste condiții, prin aplicarea articolului 90 alineatul (2) al doilea paragraf din statut, o respingere implicită a reclamației ar fi intervenit la patru luni după aceasta, respectiv la 28 noiembrie 2009, și reclamanta ar fi dispus în continuare de trei luni și zece zile pentru a introduce acțiunea, respectiv până la 10 martie 2010. Întrucât acțiunea a fost introdusă la 26 martie 2010, aceasta ar fi fost introdusă după expirarea termenului.
- 35 În al patrulea rând, Comisia consideră că cererea de asistență judiciară, introdusă la 18 noiembrie 2009, ar fi fost prematură, întrucât a fost depusă cu zece zile înainte de expirarea termenului de patru luni de care dispunea AIPN pentru a răspunde la presupusa reclamație și nu ar fi avut ca efect suspendarea termenului de introducere a acțiunii în justiție.
- 36 Comisia mai arată că, chiar dacă partea acțiunii referitoare la accesul la informații ar fi considerată admisibilă, în măsura în care un drept de acces la documentele privind procedura unui concurs poate exista independent de o cerere de anulare a unei decizii a comisiei de evaluare din cadrul concursului, pretenția privind neadmiterea participării la proba orală, care ar constitui partea principală a acțiunii, ar rămâne inadmisibilă.
- 37 În sfârșit, Comisia consideră că nu există o contradicție între inadmisibilitatea pe care o invocă și faptul că președintele Tribunalului a aprobat cererea reclamantei privind acordarea de asistență judiciară. În această privință, Comisia amintește că asistența judiciară este refuzată atunci când acțiunea pentru care se solicită pare vădit inadmisibilă, deși în înscrisurile sale se limitează la a susține că, după analiza diverselor etape administrative, acțiunea pare a fi inadmisibilă, fără a pretinde totuși că inadmisibilitatea este vădită.
- 38 În primul rând, reclamanta răspunde că acțiunea privește e-mailul din 14 septembrie 2009, întrucât acest e-mail este, din punct de vedere cronologic, ultima decizie adoptată de EPSO. În măsura în care această decizie a fost adoptată în urma reclamației sale, ea s-ar substitui deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului, care îi fusese comunicată prin scrisoarea din 23 iulie 2009, și ar constitui actul care lezează.
- 39 În al doilea rând, reclamanta susține că nota sa, datată 28 iulie 2009, constituie o veritabilă reclamație, în sensul dispozițiilor articolului 90 alineatul (2) din statut. Astfel, pe de o parte, ea ar fi intitulat-o „R[eclamație]” și ar fi precizat că era depusă în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut, fapt care ar atesta voința sa de a depune o reclamație în sensul dispozițiilor statutului. Pe de altă parte, ar reieși în mod clar din textul notei sale că aceasta avea drept scop contestarea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului care îi fusese comunicată prin scrisoarea din 23 iulie 2009, anexată la nota în cauză. Din textul notei ar reieși de asemenea că reclamanta solicita ca proba sa scrisă c) să fie reexaminată și, în consecință, să fie admisă să participe la proba orală. În sfârșit, potrivit reclamantei, aceasta nu ar fi putut detalia mai mult, în nota sa, dezacordul său cu privire la decizia comisiei de

evaluare notificată la 23 iulie 2009, întrucât nu reușise să obțină transmiterea probelor sale scrise corectate și întrucât abia la 16 iunie 2010 EPSO îi trimisese probele sale scrise b) și c), dar fără corecturi. În plus, dacă ar trebui să se considere că nota sa din 28 iulie 2009 nu era o reclamație în sensul dispozițiilor statutului, aceasta ar însemna că președintele Tribunalului i-a acordat asistența judiciară pentru a introduce o acțiune după expirarea termenului.

- 40 În al treilea rând, reclamanta observă că e-mailul din 14 septembrie 2009 menționează explicit solicitările sale din 28 iulie 2009, obiectul său fiind acela de a răspunde la ele. În această privință, reclamanta mai arată că un e-mail provenit de la o adresă electronică având același domeniu cu cel al e-mailurilor EPSO, care răspundea solicitărilor exprimate în reclamația sa și care făcea trimitere expresă la aceasta din urmă, fără a-i da însă câștig de cauză, trebuie considerat ca fiind o respingere a reclamației sale. Potrivit reclamantei, Comisia nu poate pretinde că ea ar fi trebuit să ignore e-mailul din 14 septembrie 2009 și să aștepte expirarea termenului de patru luni de la reclamația sa din 28 iulie 2009, expirare echivalentă cu o decizie implicită de respingere, cu riscul de a i se opune decăderea din termenul de introducere a acțiunii în justiție, ca urmare a necontestării la timp a respingerii explicite a reclamației sale. În orice caz, ea ar fi trebuit să fie avertizată cu privire la acest lucru.
- 41 În al patrulea rând, chiar în ipoteza în care e-mailul din 14 septembrie 2009 nu ar constitui o respingere a reclamației sale, reclamanta susține că cererea de asistență judiciară a suspendat termenul de introducere a acțiunii până la data notificării ordonanței președintelui Tribunalului de acordare a asistenței judiciare, respectiv 10 martie 2010, dată la care termenul a reînceput să curgă. Prin urmare, acțiunea nu ar fi fost introdusă, la 26 martie 2010, după expirarea termenului.
- 42 Reclamanta mai arată că, chiar presupunând că ar trebui să se considere că cererea sa de asistență judiciară, introdusă la 18 noiembrie 2009, era prematură, întrucât a fost depusă anterior datei de 28 noiembrie 2009, data expirării termenului de răspuns la reclamația sa din 28 iulie 2009, este evident că președintele Tribunalului a ținut seama de această cerere cel puțin în privința expirării termenului respectiv, la 28 noiembrie 2009. Ar rezulta că termenul de introducere a acțiunii fusese suspendat fie între 18 noiembrie 2009, fie între 28 noiembrie 2009 dacă Tribunalul considera că e-mailul din 14 septembrie 2009 nu constituie o respingere a reclamației sale, și 10 martie 2010, data ordonanței președintelui Tribunalului de acordare a asistenței judiciare. Ar fi evident că procedura contencioasă debutase, întrucât nu numai că fusese soluționată cererea de asistență judiciară, dar președintele Tribunalului o admisesese, lucru pe care nu l-ar fi făcut dacă termenul de introducere a acțiunii în justiție ar fi fost expirat și dacă, în consecință, acțiunea ar fi fost vădit inadmisibilă.

Aprecierea Tribunalului

Cu privire la actele care o lezează pe reclamantă

- 43 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că atât reclamația administrativă, cât și acțiunea în justiție trebuie, în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) din statut, să fie îndreptate împotriva unui act care îl lezează pe reclamant. Potrivit unei jurisprudențe constante, actul care lezează este acela care produce efecte juridice obligatorii de natură să afecteze în mod direct și imediat interesele reclamantului, modificând în mod distinct situația juridică a acestuia (Hotărârea Tribunalului din 15 septembrie 2011, Munch/OAPI, F-6/10, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 44 În ceea ce privește, în primul rând, deciziile comisiei de evaluare din cadrul concursului, dintr-o jurisprudență constantă reiese că decizia prin care o comisie de evaluare din cadrul unui concurs refuză admiterea unui candidat la probe, după ce, la solicitarea persoanei interesate, a reexaminat candidatura sa, se substituie deciziei adoptate anterior de comisia de evaluare și nu poate fi considerată ca fiind pur confirmativă a acesteia (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 11 februarie 1992, Panagiotopoulou/Parlamentul European, T-16/90, punctul 20). Astfel, în cazul în

care un candidat la un concurs solicită reexaminarea unei decizii adoptate de o comisie de evaluare, actul care îl lezează este decizia luată de această comisie după reexaminarea situației candidatului (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 decembrie 2006, Heus/Comisia, T-173/05, punctul 19).

- 45 Prin urmare, decizia comisiei de evaluare din cadrul concursului potrivit căreia reclamanta nu era admisă la proba orală, adoptată ca urmare a cererii de reexaminare depuse de reclamantă la 10 iulie 2009 și transmisă prin scrisoarea EPSO din 23 iulie 2009, s-a substituit deciziei inițiale a comisiei de evaluare, comunicată prin scrisoarea EPSO din 2 iulie 2009, și constituie în speță actul care lezează în ceea ce privește neadmiterea reclamantei să participe la proba orală a concursului (denumită în continuare „decizia de neadmitere la proba orală”). De asemenea, decizia de neadmitere la proba orală, adoptată după reexaminare, determină *dies a quo* pentru termenul de reclamație și de introducere a acțiunii, fără a fi nevoie să se verifice dacă într-o astfel de situație decizia menționată poate fi eventual considerată un act pur confirmativ (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 13 decembrie 2007, Van Neyghem/Comisia, F-73/06, punctul 39).
- 46 În ceea ce privește, în al doilea rând, deciziile prin care se refuză transmiterea unor informații sau a unor documente către candidați, trebuie să se precizeze că anunțul de concurs a instituit, în titlul D punctul 4, o procedură specifică, care – atunci când candidatul decide să o urmeze, se substituie celei prevăzute la articolul 90 alineatul (1) din statut – se caracterizează prin termene foarte scurte și are ca obiect să permită candidaților să exercite dreptul specific care le este recunoscut de a avea acces la anumite informații care îi privesc direct și personal. În temeiul acestui drept, „EPSO poate furniza unui candidat care solicită acest lucru” informații suplimentare privind participarea sa la concurs. Cererile trebuie depuse în termen de o lună de la comunicarea rezultatelor concursului, iar EPSO se angajează să răspundă la acestea în termen de o lună de la primirea cererii. Titlul D punctul 4 din anunțul de concurs face trimitere la titlul III punctul 3 din Ghidul pentru candidați pentru exemple de informații care pot fi furnizate candidaților. Din titlul III punctul 3 litera (b) din ghidul menționat reiese că acei candidați care nu au reușit la probele scrise pot solicita copii ale probelor lor scrise, precum și fișa individuală de evaluare a probelor cu notarea efectuată de comisia de evaluare.
- 47 Dreptul specific recunoscut candidaților urmărește ca acei candidați care au fost eliminați din concursuri să poată primi, fără a se aduce atingere secretului lucrărilor comisiei de evaluare, informații și documente care le pot permite să ia o decizie informată privind utilitatea contestării sau necontestării deciziei de a fi excluși din concurs. În acest scop, impunerea unor termene foarte scurte, atât pentru prezentarea cererii de informații sau de documente, cât și pentru răspunsul la aceasta, are drept scop să permită candidatului să dispună în orice caz de informațiile și de documentele menționate cu cel puțin o lună înainte de expirarea fie a termenului de introducere a acțiunii în fața Tribunalului, fie a termenului de depunere a unei reclamații la EPSO, al cărui director exercită, în temeiul articolului 4 din Decizia 2002/621, prerogativele conferite AIPN.
- 48 Din analiza de mai sus rezultă că respectarea strictă de către EPSO a dreptului specific recunoscut candidaților, atât în ceea ce privește conținutul acestui drept, cât și în ceea ce privește termenul de răspuns, este expresia obligațiilor care decurg din principiul bunei administrări, din dreptul de acces public la documente și din dreptul la o cale de atac eficientă, în conformitate cu articolele 41, 42 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În consecință, nerespectarea de către EPSO a dreptului specific recunoscut candidaților, pe lângă faptul că ar putea determina candidații eliminați să introducă acțiuni sau reclamații fără a dispune de date suficiente, poate constitui o greșală de serviciu care poate da naștere, dacă este cazul, unui drept la despăgubire al candidatului.
- 49 În speță, e-mailul reclamantei din 14 mai 2009 conținea o cerere de transmitere a probei sale scrise b) corectate, cu notarea efectuată de comisia de evaluare, iar e-mailul său din 4 iulie 2009 conținea o cerere de transmitere a probei sale scrise c), de asemenea corectată, și a notării efectuate de comisia de evaluare. În afara acestor două e-mailuri, reclamanta a depus o primă cerere de reexaminare la 27 mai 2009, prin care solicita comisiei de evaluare să reconsidere decizia sa inițială privind notarea probei sale

scrise b), cerere de reexaminare pentru care reclamanta a avut câștig de cauză, și o a doua cerere de reexaminare, la 10 iulie 2009, privind proba scrisă c), în urma căreia comisia de evaluare a menținut notarea sa pentru proba în cauză, astfel cum a fost aceasta notificată reclamantei prin scrisoarea din 23 iulie 2009, fără a răspunde însă cererii reclamantei de a i se transmite proba sa scrisă c) corectată și fișa individuală de evaluare întocmită de comisie cu privire la proba menționată.

- 50 Astfel, din cronologia faptelor reiese că termenul de o lună de care dispunea EPSO pentru a transmite reclamantei, ca răspuns la e-mailul acesteia din 14 mai 2009, o copie a probei sale b), precum și fișa de evaluare individuală cu notarea efectuată de comisia de evaluare a expirat la 14 iunie 2009, fără ca reclamantei să îi fi fost transmis vreun document. În ceea ce privește comunicarea informației privind proba scrisă c), lipsa unui răspuns la e-mailul reclamantei din 4 iulie 2009 și la petiția sa inclusă în cererea de reexaminare din 10 iulie 2009 nu poate fi calificată decât drept o decizie implicită de refuz. În această privință, mai trebuie arătat că, deși, în scrisoarea din 2 iulie 2009 adresată reclamantei, EPSO afirmă că i-a transmis deja o copie a probei sale scrise b) și deși în e-mailul din 14 septembrie 2009 se arată că proba scrisă c) și fișa de evaluare a probei în cauză sunt anexate, aceste documente nu au fost transmise reclamantei la datele indicate.
- 51 Rezultă că, în ceea ce privește cererile de transmitere a unor informații și documente, atât decizia implicită de respingere a transmiterii informațiilor solicitate referitoare la proba b), intervenită la 14 iunie 2009 [denumită în continuare „decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise b)“], cât și decizia implicită de a nu transmite informațiile solicitate referitoare la proba c), care se regăsește în scrisoarea din 23 iulie 2009 [denumită în continuare „decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise c)“], în măsura în care scrisoarea în cauză nu abordează problema transmiterii informațiilor solicitate, sunt acte care o lezează pe reclamantă.
- 52 În consecință, atât decizia de neadmitere la proba orală, cât și decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise b) și decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise c) sunt acte care o lezează pe reclamantă.

Cu privire la respectarea termenelor de către reclamantă

- 53 În această privință, trebuie amintit, în primul rând, că, astfel cum a statuat Curtea în mai multe rânduri, calea legală care există în privința unei decizii a unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs constă în mod normal în sesizarea directă a instanței (a se vedea în special Hotărârea Curții din 14 iulie 1983, Detti/Curtea de Justiție, 144/82, punctul 16 și jurisprudența citată). Astfel, o reclamație îndreptată împotriva unei decizii a unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs pare lipsită de sens, întrucât instituția în cauză nu are competența de a anula sau de a modifica deciziile unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs. Prin urmare, o interpretare excesiv de restrictivă a articolului 91 alineatul (2) din statut ar conduce numai la prelungirea, fără nicio utilitate, a procedurii (a se vedea în special Hotărârea Curții din 16 martie 1978, Ritter von Wüllerstorff und Urbair/Comisia, 7/77, punctul 8).
- 54 În speță, întrucât decizia de neadmitere la proba orală este o decizie a unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs care poate fi, ca atare, atacată la Tribunal fără reclamație administrativă prealabilă, termenul de trei luni pentru introducerea acțiunii prevăzut la articolul 91 alineatul (3) din statut, prelungit pentru considerente de distanță, o singură dată, cu zece zile în temeiul articolului 100 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, a început să curgă de la notificarea, la o dată nedeterminată, a acestei decizii prin scrisoarea din 23 iulie 2009, însă cel mai târziu de la 28 iulie 2009, data notei intitulată „R[eclamație]“, în care reclamanta recunoaște că a luat cunoștință de decizia menționată, și a expirat la 7 noiembrie 2009. Întrucât data de 7 noiembrie 2009 a fost o zi de sâmbătă, termenul pentru introducerea acțiunii s-a prelungit automat, în temeiul articolului 100 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul de procedură, până luni, 9 noiembrie 2009.

- 55 Decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise b) și decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise c) sunt de asemenea decizii ale comisiei de evaluare din cadrul concursului care pot fi atacate în fața Tribunalului fără reclamație administrativă prealabilă. Întrucât prima dintre aceste decizii a intervenit la 14 iunie 2009 și întrucât reclamanta a luat cunoștință de a doua decizie cel mai târziu la 28 iulie 2009, termenul de trei luni și zece zile pentru introducerea unei acțiuni la Tribunal a expirat la 24 septembrie 2009 și, respectiv, la 7 noiembrie 2009, acest ultim termen fiind prelungit până la 9 noiembrie 2009 pentru motivele arătate la punctul anterior.
- 56 Prin urmare, reclamanta ar fi putut sesiza direct Tribunalul prin introducerea unei acțiuni cel mai târziu la 24 septembrie 2009 pentru a contesta decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise b) și cel mai târziu la 9 noiembrie 2009 pentru a contesta decizia de neadmitere la proba orală și decizia prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise c).
- 57 Această constatare nu poate fi infirmată de modul de redactare a articolului 97 alineatul (4) din Regulamentul de procedură, potrivit căruia introducerea unei cereri de acordare a asistenței judiciare suspendă termenul prevăzut pentru introducerea acțiunii până la data notificării ordonanței prin care se soluționează această cerere, întrucât, în speță, reclamanta a solicitat acordarea asistenței judiciare abia la 18 noiembrie 2009, respectiv când expiraseră termenele de introducere a acțiunii pentru cele trei decizii ale comisiei de evaluare din cadrul concursului menționate mai sus.
- 58 În al doilea rând, trebuie amintit că reiese de asemenea dintr-o jurisprudență constantă că, dacă persoana interesată, în loc să sesizeze direct instanța, invocă dispozițiile statutare pentru a se adresa AIPN prin intermediul unei reclamații administrative, admisibilitatea acțiunii în justiție introduse ulterior va depinde de respectarea de către persoana interesată a tuturor constrângerilor procedurale aferente căii reclamației prelabile (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 23 ianuarie 2002, Gonçalves/Parlamentul European, T-386/00, punctul 35 și jurisprudența citată).
- 59 În speță, reclamanta susține că nota din 28 iulie 2009, intitulată „R[eclamație]” și care se referă în mod expres la dispozițiile articolului 90 alineatul (2) din statut, ar constitui o reclamație în sensul acestor dispoziții.
- 60 Este adevărat că, potrivit unei jurisprudențe constante, o reclamație nu trebuie să aibă o anumită formă. Este suficient ca aceasta să exprime în mod clar și precis voința reclamantului de a ataca o decizie care îl privește (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 31 mai 1988, Rousseau/Curtea de Conturi, 167/86, punctul 8, Hotărârea Curții din 14 iulie 1988, Aldinger și Virgili/Parlamentul European, 23/87 și 24/87, punctul 13, și Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 februarie 2005, Reggimenti/Parlamentul European, T-354/03, punctul 43). Reiese de asemenea din jurisprudență că administrația trebuie să analizeze reclamațiile în sens larg și că, pentru a considera că se află în prezența unei reclamații în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, este suficient ca în prealabil, în cadrul procedurii administrative, să fi fost invocat un motiv într-un mod suficient de clar pentru ca AIPN să fi fost în măsură să cunoască criticile formulate de persoana interesată împotriva deciziei contestate (a se vedea Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 ianuarie 1998, Volger/Parlamentul European, T-176/96, punctul 65).
- 61 Nu este mai puțin adevărat că, întrucât finalitatea procedurii precontencioase este soluționarea amiabilă a unui litigiu care ia naștere la momentul depunerii reclamației, AIPN trebuie să fie în măsură să cunoască destul de exact argumentele pe care partea interesată le formulează împotriva unei decizii administrative. Rezultă că reclamația trebuie, în orice caz, să cuprindă o expunere a motivelor și a argumentelor invocate în raport cu decizia administrativă împotriva căreia este îndreptată (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 7 martie 1996, Williams/Curtea de Conturi, T-146/94, punctul 44).

- 62 În speță, Tribunalul constată mai întâi că, astfel cum s-a amintit la punctul 24 din prezenta hotărâre, nota din 28 iulie 2009 cuprindea două părți. În cadrul primei dintre acestea, reclamanta solicita transmiterea anumitor documente și a unor informații suplimentare. În cadrul celei de a doua, aceasta solicita admiterea participării sale la proba orală în cazul în care ar obține punctajul necesar.
- 63 În continuare, Tribunalul constată că, în privința celei de a doua părți a notei din 28 iulie 2009, prin care se putea considera că reclamanta, solicitând admiterea participării sale la proba orală, contesta decizia de neadmitere la proba orală, textul notei în cauză nu cuprinde expunerea niciunui motiv sau argument de fapt sau de drept care să susțină cererea de modificare a deciziei menționate. În consecință, această parte a notei din 28 iulie 2009 nu îndeplinește condițiile minime impuse de jurisprudența amintită mai sus pentru a fi considerată o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut, iar EPSO nu era în măsură să ofere un răspuns motivat la aceasta.
- 64 În aceste condiții, cererea de anulare a deciziei de neadmitere la proba orală este inadmisibilă. Întrucât cererea de anulare a listei de rezervă nu poate fi admisă decât în cazul anulării de către Tribunal a deciziei de neadmitere la proba orală, și această cerere trebuie, prin urmare, să fie declarată inadmisibilă.
- 65 În sfârșit, Tribunalul constată că, deși reclamanta nu prezintă nici argumente, nici motive în susținerea solicitărilor care fac obiectul primei părți a notei din 28 iulie 2009, se poate deduce chiar din modul de redactare a notei din 28 iulie 2009 că reclamanta se plângea că nu primise documentele solicitate în mai multe rânduri, în special în e-mailul său din 14 mai 2009 referitor la proba scrisă b), precum și în e-mailul său din 4 iulie 2009 și în cererea sa de reexaminare din 10 iulie 2009, în ceea ce privește proba scrisă c). Rezultă că, având în vedere împrejurările speței, prima parte a notei din 28 iulie 2009 ar fi trebuit să fie tratată de EPSO ca o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut.
- 66 În măsura în care EPSO nu a dat curs cererilor de transmitere de documente în termenele amintite la punctul 50 din prezenta hotărâre, pentru a depune o reclamație în sensul articolului 90 alineatul (2) din statut împotriva deciziei prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise b) și împotriva deciziei prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise c), reclamanta a dispus de un termen de trei luni care a expirat la 14 septembrie 2009 și, respectiv, la 28 octombrie 2009.
- 67 Prin urmare, reclamația depusă de reclamantă la 28 iulie 2009 era admisibilă atât în privința deciziei prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise b), cât și în privința deciziei prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise c).
- 68 În această privință, este necesar să se arate că, în urma depunerii reclamației din 28 iulie 2009, cererile de transmitere a probelor scrise b) și c) corectate au făcut obiectul unei decizii explicite de refuz, comunicată prin e-mailul EPSO din 14 septembrie 2009.
- 69 În plus, în măsura în care prin e-mailul din 14 septembrie 2009 EPSO a refuzat în practică să transmită reclamantei probele scrise b) și c) și fișa de evaluare individuală solicitate, cereri care făcuseră deja obiectul deciziilor prin care s-a refuzat transmiterea probelor scrise b) și c), nu este necesară pronunțarea cu privire la concluziile prin care se solicită anularea deciziei comunicate prin e-mailul din 14 septembrie 2009. Astfel, dintr-o jurisprudență constantă reiese că concluziile oficiale îndreptate împotriva respingerii unei reclamații au ca efect sesizarea Tribunalului cu privire la actul împotriva căruia a fost depusă reclamația atunci când respingerea reclamației este, ca atare, lipsită de conținut autonom, în măsura în care decizia de respingere este pur confirmativă a deciziei contestate (Hotărârea Munch/OAPI, citată anterior, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 70 Din toate considerațiile de mai sus rezultă că acțiunea este admisibilă în măsura în care urmărește anularea deciziei prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise b) și a deciziei prin care s-a refuzat transmiterea probei scrise c).

Cu privire la fond

- 71 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că cererile succesive ale reclamantei prin care urmărea să obțină transmiterea unor documente de către EPSO priveau atât lucrările scrise pe care reclamanta le realizase în cadrul probelor scrise b) și c) și fișa de evaluare a lucrărilor în cauză întocmită de comisia de evaluare, cât și corecturile efectuate pe lucrările respective.
- 72 Deși este adevărat că, în ceea ce privește solicitările de transmitere a probelor scrise b) și c), în măsura în care priveau lucrările realizate de reclamantă în cadrul acestor două probe, și a fișelor de evaluare a respectivelor lucrări întocmite de comisia de evaluare, EPSO nu le-a dat curs în termenele stabilite în titlul D punctul 4 din anunțul de concurs și nici nu le-a anexat la e-mailul din 14 septembrie 2009, este de asemenea adevărat că reclamantei i-au fost transmise copii ale lucrărilor menționate anterior realizate de aceasta, precum și fișele de evaluare aferente fiecărei probe, întocmite de comisia de evaluare, în cursul procesului, mai exact printr-o scrisoare a EPSO din 16 iunie 2010, și că aceste documente sunt depuse la dosarul cauzei ca anexe la memoriul în apărare al Comisiei.
- 73 Prin urmare, în lipsa unor concluzii referitoare la despăgubiri, acțiunea a rămas fără obiect în ceea ce privește deciziile prin care s-a refuzat transmiterea probelor scrise b) și c), în măsura în care prin aceste decizii s-a refuzat transmiterea lucrărilor realizate de reclamantă și a fișelor de evaluare aferente lucrărilor scrise menționate, întocmite de comisia de evaluare. Mai trebuie arătat că, deși este admisibil, prezentul litigiu nu este un litigiu de natură financiară în sensul articolului 91 alineatul (1) din statut și că, în consecință, Tribunalul nu dispune în speță de o competență de fond, fapt care îl împiedică să analizeze dacă pârâta ar trebui să fie obligată din oficiu la plata unei despăgubiri pentru prejudiciul cauzat din vina sa (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 20 mai 2010, Gogos/Comisia, C-583/08 P, punctul 44).
- 74 În consecință, mai rămân de analizat doar cererile de anulare a deciziilor prin care s-a refuzat transmiterea probelor scrise b) și c), în măsura în care prin aceste decizii s-a refuzat transmiterea probelor scrise corectate în cauză.
- 75 În susținerea acțiunii în ansamblul său, reclamanta invocă mai multe motive, întemeiate, primul, pe încălcarea dreptului de acces al candidaților la informații care îi privesc, al doilea, pe încălcarea obligației de motivare și a codului de bună conduită administrativă al Comisiei, al treilea, pe încălcarea principiului transparenței și al patrulea, pe încălcarea principiului egalității de tratament. Un al cincilea motiv, dedus din încălcarea normelor determinante pentru activitatea comisiei de evaluare din cadrul concursului și a criteriilor de examinare în vigoare, este invocat exclusiv în susținerea concluziilor privind anularea deciziei de neadmitere la proba orală, care au fost declarate inadmisibile la punctul 64 din prezenta hotărâre.
- 76 Prin urmare, Tribunalul își va limita analiza la primele patru motive invocate în susținerea acțiunii în ansamblul său.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de acces al candidaților la informații care îi privesc

Argumentele părților

- 77 Reclamanta susține că faptul că nu i-au fost transmise probele scrise b) și c) corectate este contrar dreptului de acces al cetățenilor Uniunii Europene la documentele instituțiilor Uniunii, consacrat de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76). Un astfel de refuz ar fi de asemenea contrar titlului D punctul 4 din

anunțul de concurs și titlului III punctul 3 din Ghidul pentru candidați. Accesul la probele sale scrise corectate i-ar fi permis reclamantei să își înțeleagă greșelile și să își îmbunătățească performanța în viitor.

78 Comisia solicită respingerea motivului.

Aprecierea Tribunalului

79 În ceea ce privește pretinsa încălcare a Regulamentului nr. 1049/2001, trebuie subliniat că reclamanta nu a urmat procedura administrativă prealabilă obligatorie, prevăzută la articolul 6 și următoarele din regulamentul în cauză, pentru a obține accesul la documentele care fac obiectul prezentului litigiu, înainte de a introduce acțiunea la Tribunal, ceea ce face ca primul motiv să fie inadmisibil în măsura în care se întemeiază pe încălcarea regulamentul menționat anterior.

80 În orice caz, trebuie amintită jurisprudența consacrată potrivit căreia Regulamentul nr. 1049/2001 constituie o normă cu caracter general care determină principiile generale ce reglementează exercitarea dreptului oricărui cetățean al Uniunii de acces la documentele instituțiilor vizate în toate domeniile de activitate ale Uniunii, inclusiv în cel al funcției publice (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 mai 2006, Kallianos/Comisia, T-93/04, punctul 87). Cu toate acestea, ca orice normă cu caracter general, dreptul de acces la documente astfel prevăzut poate fi detaliat, extins sau, dimpotrivă, limitat, chiar exclus – potrivit principiului conform căruia norma specială derogă de la norma generală (*lex specialis derogat legi generali*) – atunci când există norme speciale care reglementează materii specifice (Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 5 aprilie 2005, Hendrickx/Consiliul, T-376/03, punctul 55, Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 iulie 2005, Le Voci/Consiliul, T-371/03, punctul 122, și Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 20 ianuarie 2011, Strack/Comisia, F-121/07, punctul 65, care face obiectul a două recursuri aflate pe rolul Tribunalului Uniunii Europene, cauza T-197/11 P și cauza T-198/11 P).

81 Articolul 6 din anexa III la statut, titlul D punctul 4 din anunțul de concurs și titlul III punctul 3 din Ghidul pentru candidați constituie tocmai dispoziții speciale care derogă de la cele ale Regulamentului nr. 1049/2001, întrucât reglementează accesul la tipuri de documente specifice, și anume probele scrise realizate de candidați și fișele de evaluare a acestor probe întocmite de comisia de evaluare.

82 Rezultă că, chiar dacă reclamanta ar fi urmat procedura stabilită la articolul 6 și următoarele din Regulamentul nr. 1049/2001, dispozițiile acestui regulament nu ar fi aplicabile în speță.

83 În ceea ce privește încălcarea titlului D punctul 4 din anunțul de concurs și a titlului III punctul 3 din Ghidul pentru candidați, rezultă chiar din cuprinsul acestor dispoziții că ele nu prevăd transmiterea către candidați a probelor lor scrise corectate.

84 Astfel, probele scrise corectate ale candidaților conțin aprecieri cu caracter personal și comparativ referitoare la aceștia și sunt, prin urmare, guvernate de articolul 6 din anexa III la statut, care se referă în mod special la procedura de concurs, potrivit căruia „[l]ucrările comisiei sunt secrete”. Astfel cum Curtea a avut deja ocazia să arate, acest secret a fost instituit în vederea garantării independenței comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor și a obiectivității lucrărilor acestora, punându-le la adăpost de orice ingerințe și presiuni exterioare, indiferent dacă acestea provin de la administrația însăși, de la candidații interesați sau de la terți. Așadar, respectarea acestui secret se opune atât divulgării atitudinilor adoptate de membrii individuali ai comisiilor de evaluare, cât și dezvăluirii tuturor elementelor care au legătură cu aprecieri cu caracter personal sau comparativ referitoare la candidați (Hotărârea Curții din 4 iulie 1996, Parlamentul European/Innamorati, C-254/95 P, punctul 24; a se vedea de asemenea Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 27 martie 2003, Martínez Páramo și alții/Comisia, T-33/00, punctul 44, și Hotărârea Hendrickx/Consiliul, citată anterior, punctul 56).

- 85 Rezultă că, întrucât Regulamentul nr. 1049/2001 nu este aplicabil în speță, iar articolul 6 din anexa III la statut, titlul D punctul 4 din anunțul de concurs și titlul III punctul 3 din Ghidul pentru candidați nu obligă EPSO să transmită candidaților probele lor scrise corectate, primul motiv trebuie respins ca fiind în parte inadmisibil și în parte nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a codului de bună conduită administrativă al Comisiei

Argumentele părților

- 86 Reclamanta susține că, prin faptul că nu i-a transmis o copie a probelor sale scrise b) și c) corectate, EPSO nu ar fi respectat articolul 296 TFUE și nici articolul 25 al doilea paragraf din statut, în sensul că deciziile de refuz nu ar fi motivate. De asemenea, EPSO ar fi acționat cu încălcarea anexei la Decizia Comisiei din 17 octombrie 2000 de modificare a regulamentului său de procedură (JO L 267, p. 63), intitulată „C[odul de bună conduită administrativă pentru personalul Comisiei în relațiile sale cu publicul]” (denumită în continuare „codul de bună conduită administrativă”), în temeiul căreia Comisia ar trebui să răspundă cererilor care îi sunt adresate în termen de cincisprezece zile și orice decizie a acestei instituții ar trebui să indice clar motivele pe care se întemeiază și să fie adusă la cunoștința persoanelor și a părților interesate.
- 87 Comisia solicită respingerea motivului.

Aprecierea Tribunalului

- 88 Potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare a unei decizii care lezează are ca obiect, pe de o parte, să furnizeze suficiente informații părții interesate pentru a ști dacă decizia este sau nu este fondată și, pe de altă parte, să facă posibil controlul jurisdicțional. În ceea ce privește deciziile adoptate de comisia de evaluare din cadrul unui concurs, această obligație trebuie totuși conciliată cu respectarea secretului care guvernează lucrările comisiei de evaluare în temeiul articolului 6 din anexa III la statut. Cerința motivării deciziilor unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs trebuie, în aceste condiții, să țină cont de natura lucrărilor în cauză, care comportă, în general, cel puțin două etape distincte, și anume, în primul rând, examinarea candidaturilor pentru a face trierea candidaților admiși să participe la concurs și, în al doilea rând, examinarea aptitudinilor candidaților la postul care trebuie ocupat în vederea stabilirii unei liste de aptitudini. A doua etapă a lucrărilor comisiei de evaluare din cadrul unui concurs este, înainte de toate, de natură comparativă și, prin urmare, guvernată de secretul inerent al acestor lucrări. Criteriile de corectare adoptate de comisia de evaluare anterior desfășurării probelor fac parte integrantă din aprecierile de natură comparativă făcute de comisia de evaluare cu privire la meritele fiecăruia dintre candidați. Așadar, aceste criterii sunt guvernate de secretul deliberărilor în aceeași măsură ca și aprecierile comisiei de evaluare. Aprecierile de natură comparativă efectuate de comisia de evaluare sunt reflectate de notele pe care aceasta le atribuie candidaților. Ținând cont de secretul care trebuie să guverneze lucrările comisiei de evaluare, comunicarea notelor obținute la diferitele probe constituie o motivare suficientă a deciziilor comisiei de evaluare, aceasta nefiind obligată să indice care dintre răspunsurile candidaților au fost considerate insuficiente sau să explice de ce aceste răspunsuri au fost considerate insuficiente (Hotărârea Parlamentul European/Innamorati, citată anterior, punctele 23-31, Hotărârea Martínez Páramo și alții/Comisia, citată anterior, punctele 43-52, și Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2008, Dragoman/Comisia, F-16/07, punctul 63).
- 89 Or, în speță, trebuie să se constate, mai întâi, că, pentru a motiva refuzul de a transmite reclamantei probele sale scrise b) și c) corectate, e-mailul din 14 septembrie 2009 face trimitere la articolul 6 din anexa III la statut, care prevede că lucrările comisiei de evaluare sunt secrete; în continuare, că, astfel cum reiese din jurisprudența citată la punctul anterior, întrucât comunicarea notelor obținute la probe

constituie o motivare suficientă, comisia de evaluare nu este obligată să indice care dintre răspunsurile candidaților au fost considerate insuficiente și, în sfârșit, că titlul III punctul 3 din Ghidul pentru candidați, text de care reclamanta dispunea, nu prevede transmiterea către candidați a probelor scrise corectate. În aceste împrejurări, reclamanta nu poate susține că nu avea informațiile necesare pentru a ști dacă refuzul transmiterii probelor sale scrise b) și c), de care a luat cunoștință prin e-mailul din 14 septembrie 2009, era sau nu era întemeiat.

- 90 De asemenea, nu poate fi primit nici argumentul reclamantei potrivit căruia EPSO ar fi acționat contrar dispozițiilor codului de bună conduită administrativă, întrucât acest cod nu este aplicabil în speță. Astfel, în primul rând, reiese chiar din titlul codului în discuție că acesta se adresează personalului Comisiei și că este destinat să reglementeze relațiile acestuia cu publicul. În al doilea rând, trebuie arătat că respectivul cod menționează în dispoziția consacrată domeniului său de aplicare că relațiile dintre Comisie și personalul acesteia sunt guvernate exclusiv de statut.
- 91 Or, în speță, reclamanta nu poate pretinde că este un simplu membru al publicului în ceea ce privește raporturile sale cu EPSO. Astfel, pe de o parte, din cuprinsul articolului 4 din Decizia 2002/620 reiese că, în temeiul articolului 91a din statut, cererile și reclamațiile privind exercitarea competențelor conferite conform articolului 2 alineatele (1) și (2) din decizia menționată se depun la [EPSO]. Pe de altă parte, întrucât reclamanta a participat la concurs în calitate de candidat, orice cerere de informații privind participarea sa la concursul în cauză depusă la EPSO intră sub incidența anexei III la statut, a titlului D punctul 4 din anunțul de concurs și a titlului III punctul 3 din Ghidul pentru candidați.
- 92 În consecință, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului transparenței

Argumentele părților

- 93 Reclamanta susține că, potrivit articolului 15 TFUE, transparența este un principiu de bază al Uniunii, fiecare instituție și organ al Uniunii având obligația de a asigura transparența lucrărilor sale. În plus, Ombudsmanul European ar fi precizat că transparența ar trebui să guverneze procedurile de recrutare și ar fi formulat recomandări pentru Comisie în acest sens. În sfârșit, EPSO însuși, în programul său de dezvoltare, publicat pe pagina sa de internet la 11 septembrie 2008, având ca obiect modernizarea abordării acestuia cu privire la selecția candidaților, ar impune transparența procedurilor de recrutare. Prin faptul că a refuzat să transmită reclamantei probele sale scrise b) și c) corectate, EPSO ar fi acționat cu încălcarea principiului transparenței.
- 94 Comisia consideră că motivul este nefondat.

Aprecierea Tribunalului

- 95 Trebuie amintit că articolul 6 din anexa III la statut prevede că lucrările comisiei sunt secrete.
- 96 Prin urmare, atunci când o instituție a Uniunii refuză să transmită unui candidat proba sa scrisă corectată, acesta din urmă nu se poate întemeia în mod valabil pe noțiunea de transparență pentru a pune în discuție aplicabilitatea articolului 6 din anexa III la statut (Hotărârea Le Voci/Consiliul, citată anterior, punctul 124).
- 97 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de argumentele reclamantei referitoare la un ipotetic drept de acces al candidaților din cadrul unui concurs la testele scrise corectate, întemeiat pe o recomandare a Ombudsmanului European din 18 octombrie 1999 adresată Comisiei, pe acceptarea

acestei recomandări de către Comisie și pe o anchetă a Ombudsmanului European, lansată în anul 2005, care s-ar fi încheiat cu o nouă recomandare adresată Comisiei, referitoare la obligația sa de a informa candidații care solicită acest lucru cu privire la criteriile de evaluare.

- 98 Astfel, în primul rând, este adevărat că Raportul special 1004/97/(PD)GG al Ombudsmanului European către Parlamentul European din 18 octombrie 1999, disponibil pe pagina de internet a Ombudsmanului European, conține o recomandare adresată Comisiei în sensul că, începând de la 1 iulie 2000 cel târziu, aceasta ar trebui să permită accesul la propriile teste corectate al candidaților la concursuri care ar solicita acest lucru și că, în comunicatul de presă 15/2000 din 31 iulie 2000, citat de reclamantă, disponibil pe pagina de internet a Ombudsmanului European, se arată că „Comisia a acceptat recomandarea Ombudsmanului European care a intrat în vigoare în iulie 2000”. Este de asemenea adevărat că Ombudsmanul European a lansat în anul 2005 din proprie inițiativă ancheta OI/5/05/PB privind accesul la criteriile de evaluare stabilite de comisiile de evaluare pentru probele scrise, anchetă care s-a încheiat cu aceeași recomandare.
- 99 Nu este însă mai puțin adevărat că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 84 și 95 din prezenta hotărâre, articolul 6 din anexa III la statut urmărește o finalitate proprie, justificată de motive de interes public, și vizează în mod special accesul la lucrările comisiei de evaluare. Or, în temeiul titlului D punctul 4 din anunțul de concurs și al titlului III punctul 3 din Ghidul pentru candidați, dreptul specific recunoscut candidaților de a avea acces la informații care îi privesc referitoare la participarea lor la concurs nu este absolut și nici nelimitat, ci constă, pentru aceia dintre ei care nu au reușit la probele scrise, în dreptul de a obține o copie a propriei probe scrise și a fișei de evaluare individuală a propriei probe scrise cu notarea efectuată de comisia de evaluare.
- 100 În orice caz, trebuie să se constate că afirmația reclamantei privind un eventual angajament din partea Comisiei sau din partea EPSO de a pune la dispoziția candidaților din cadrul unui concurs probele lor scrise corectate nu este susținută de niciun element de probă.
- 101 În ceea ce privește argumentul referitor la transparența procedurilor de recrutare pe care ar impune-o programul de dezvoltare al EPSO din anul 2008, menționat la punctul 93 din prezenta hotărâre, în special măsura nr. 13, este necesar să se arate, fără a aduce atingere valorii sale juridice, că în acest program de dezvoltare se pune problema transparenței exclusiv în raport cu introducerea în procedura de concurs a unor interviuri structurate în cursul probelor orale și în raport cu utilizarea listelor de rezervă de către diferitele instituții. În ceea ce privește, în mod concret, măsura nr. 13, aceasta se limitează să indice că consiliul de administrație al EPSO a aprobat introducerea în procedura de concurs a unui mecanism pentru a facilita accesul candidaților la informații complete, cu scopul de a reduce numărul de reclamații și de acțiuni, fără a stabili însă conținutul concret al informațiilor la care ar trebui să aibă acces candidații.
- 102 În sfârșit, reclamanta nu se poate întemeia nici pe Hotărârea Tribunalului din 14 octombrie 2008, Meierhofer/Comisia, (F-74/07, anulată în recurs – dar nu în ceea ce privește insuficiența motivării – prin Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 mai 2010, Comisia/Meierhofer, T-560/08 P), în care Tribunalul a anulat, pentru insuficiența motivării, decizia comisiei de evaluare din cadrul concursului de a nu îl înscrie pe reclamant pe lista de rezervă, în măsura în care Comisia refuzase să furnizeze, pentru a completa comunicarea notei individuale eliminatorii primite de reclamant la proba orală, precizări suplimentare precum notele intermediare utilizate pentru calcularea notei în cauză și, dacă era cazul, fișele de evaluare. Astfel, este suficient să se arate că, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Meierhofer/Comisia, citată anterior, Tribunalul însuși a ordonat furnizarea de informații suplimentare, având în vedere împrejurările specifice ale litigiului, care nu privea, precum în speță, un refuz de acces la informații.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament

Argumentele părților

- 103 Reclamanta susține că i s-a refuzat accesul la probele sale scrise corectate, deși în alte cauze Comisia le-ar fi transmis candidaților, în general după o plângere adresată Ombudsmanului European, și citează hotărâri ale instanțelor Uniunii în care s-ar menționa o astfel de transmitere.
- 104 Comisia arată că toți candidații la concurs au fost tratați în același mod și că politica generală a EPSO este de a nu comunica probele corectate, întrucât acestea sunt protejate de secretul care guvernează lucrările comisiilor de evaluare din cadrul concursurilor.

Aprecierea Tribunalului

- 105 Potrivit unei jurisprudențe constante, se încalcă principiul egalității atunci când situații diferite sunt tratate în mod identic sau atunci când două categorii de persoane, ale căror situații de fapt și de drept nu prezintă diferențe esențiale, beneficiază de un tratament diferit (a se vedea în special Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 25 octombrie 2005, De Bustamante Tello/Consiliul, T-368/03, punctul 69 și jurisprudența citată).
- 106 În speță, reclamanta nu pretinde că a fost tratată în mod diferit față de ceilalți candidați la concurs în ceea ce privește accesul la probele scrise corectate, ci în mod diferit față de candidații la alte concursuri care ar fi avut acces la probele lor scrise corectate.
- 107 În susținerea argumentației sale, reclamanta invocă două categorii de exemple. Prima constă în exemple de situații în care o instituție ar fi furnizat unui candidat probele sale scrise corectate în urma intervenției Ombudsmanului European, care a acționat pe baza unei plângeri care îi fusese adresată de candidatul în cauză. A doua este reprezentată de o hotărâre a Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene și de două hotărâri ale Tribunalului.
- 108 În ceea ce privește cauzele din prima categorie de exemple, este necesar să se arate că reclamanta nu a depus plângere la Ombudsmanul European. În consecință, aceasta nu poate pretinde să fie tratată de EPSO în același mod în care sunt tratați candidații care au depus plângeri la Ombudsmanul European. În ceea ce privește a doua categorie de exemple, Tribunalul constată că din Hotărârea Le Voci/Consiliul, citată anterior, reiese că, deși, în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre, pentru a urma recomandarea Ombudsmanului European, la care candidatul depusese plângere, Consiliul a transmis acestuia din urmă o copie a probei sale scrise cu notarea, Consiliul nu s-a angajat totuși prin această transmitere să divulge sistematic în viitor probele scrise corectate, domeniul de aplicare al unei astfel de decizii a instituției fiind limitat la cazul respectiv, în timp ce, în cauzele în care s-au pronunțat hotărârile Van Neyghem/Comisia și Dragoman/Comisia, citate anterior, reclamantilor, asemenea reclamantei din prezenta cauză, le-au fost transmise probele lor scrise și fișele de evaluare întocmite de comisia de evaluare.
- 109 În consecință, al patrulea motiv invocat în susținerea acțiunii trebuie respins ca nefondat.
- 110 Din cele de mai sus rezultă că acțiunea trebuie respinsă în întregime ca fiind în parte inadmisibilă și în parte nefondată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 111 Potrivit articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, sub rezerva altor prevederi din capitolul VIII din titlul II din respectivul regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Cu toate acestea, în temeiul articolului 88 din regulamentul menționat, „[o] parte, chiar dacă a avut câștig de cauză, poate fi obligată la plata, în tot sau în parte, a cheltuielilor de judecată, în cazul în care conduita acesteia, inclusiv din perioada anterioară formulării cererii introductive, justifică acest lucru, în special în cazul în care a provocat celeilalte părți cheltuieli apreciate de Tribunal ca fiind nejustificate sau șicanatoare.”
- 112 În speță, deși din motivele și din concluziile prezentate mai sus rezultă că reclamanta este partea care cade în pretenții și că Comisia a solicitat obligarea ei la plata cheltuielilor de judecată, rezultă de asemenea că, deși reclamanta solicitase în mai multe rânduri comunicarea unor informații care o privesc, referitoare la probele sale scrise b) și c), urmând procedura stabilită în titlul D punctul 4 din anunțul de concurs, și primise mai multe comunicări din partea EPSO potrivit cărora documentația solicitată era anexată la acestea, EPSO nu a dat curs cererii de comunicare de informații decât la 16 iunie 2010, și anume după ce reclamanta formulase deja cererea sa introductivă. Procedând astfel, EPSO nu a respectat obligația prevăzută în anunțul de concurs de a furniza unui candidat care solicită acest lucru informații suplimentare privind participarea sa la concurs. Pe de altă parte, și chiar dacă informațiile solicitate nu erau indispensabile pentru redactarea reclamației, nu poate fi exclus faptul că, dacă reclamanta ar fi dispus de acestea în timp util, și-ar fi putut pregăti mai bine reclamația și cererea introductivă sau chiar ar fi decis să nu introducă acțiunea. Având în vedere împrejurările specifice ale speței și întrucât s-a precizat că aplicarea articolului 88 din Regulamentul de procedură nu este limitată la ipotezele în care administrația a provocat unui reclamant cheltuieli nejustificate sau șicanatoare, Comisia trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE (Camera a doua)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de doamna Cuallado Martorell.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 18 septembrie 2012.

Grefier
W. Hakenberg

Președinte
M. I. Rofes I Pujol